

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-282/10

Maribel Dominguez
prieš

Centre informatique du Centre Ouest Atlantique ir Préfet de la région Centre

(*Cour de cassation* (Prancūzija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Socialinė politika — Direktyva 2003/88/EB — 7 straipsnis — Teisė į mokamas kasmetines atostogas — Nacionalinės teisės aktuose nustatytas reikalavimas teisei įgyti — Darbuotojo nebuvimas darbe — Teisės į atostogas trukmė, atsižvelgiant į nebuvimo darbe pobūdį — Direktyvai 2003/88 prieštaraujantys nacionalinės teisės aktai — Nacionalinio teismo vaidmuo“

Sprendimo santrauka

1. *Socialinė politika — Darbuotojų sauga ir sveikatos apsauga — Darbo laiko organizavimas — Teisė į mokamas kasmetines atostogas — Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos teisė į mokamas kasmetines atostogas įgyjama tik per referencinį laikotarpį faktiškai išdirbus minimalų laiko tarpą*
(*Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88 7 straipsnio 1 dalis*)
2. *Socialinė politika — Darbuotojų sauga ir sveikatos apsauga — Darbo laiko organizavimas — Teisė į mokamas kasmetines atostogas — Direktyva 2003/88 — 7 straipsnio 1 dalis — Nacionalinio teismo pareigos ir įgaliojimai — Sąjungos teisę atitinkantis nacionalinės teisės akto aiškinimas — Ribos — Atitinkamos valstybės narės galima pareiga atlyginti privatiems asmenims dėl nacionalinės teisės neatitikties Sąjungos teisei padarytą žalą*
(*ESS 4 straipsnio 3 dalis; Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88 7 straipsnio 1 dalis*)
3. *Socialinė politika — Darbuotojų sauga ir sveikatos apsauga — Darbo laiko organizavimas — Teisė į mokamas kasmetines atostogas — Nacionalinės teisės nuostata, kurioje, nelygu darbuotojo nebuvimo darbe priežastis, numatytos minimalią trukmę atitinkančios arba ilgesnės mokamos atostogos*
(*Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/88 7 straipsnio 1 dalis*)

1. Direktyvos 2003/88 dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų 7 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip: ja draudžiamos nacionalinės teisės nuostatos arba praktika, pagal kurias teisė į mokamas kasmetines atostogas įgyjama tik per referencinį laikotarpį faktiškai išdirbus minimalų dešimties dienų arba vieno mėnesio laikotarpį.

Nors valstybės narės savo vidaus teisės aktuose gali įtvirtinti naudojimosi teise į mokamas kasmetines atostogas ir šios teisės įgyvendinimo tvarką, vis dėlto jos negali nustatyti jokios pačios šios teisės atsiradimo sąlygos. Taigi, Direktyvos 93/104 dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų, kodifikuotos Direktyva 2003/88, reikalavimams įgyvendinti būtina vykdymo ir taikymo tvarka, kiek tai

susiję su naudojimosi teise į mokamas kasmetines atostogas sąlygomis, gali skirtis, tačiau šia direktyva valstybėms narėms neleidžiama apskritai nenumatyti pačios aiškiai kiekvienam darbuotojui suteikiamos teisės.

(žr. 18, 19, 21 punktus, rezoliucinės dalies 1 punktą)

2. Tarp privačių asmenų kilusiame ginče, kai nacionalinė teisė prieštarauja Direktyvos 2003/88 dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų 7 straipsniui, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į visą nacionalinę teisę, ypač taikytiną darbo teisę, ir taikydamas nacionalinėje teisėje pripažintus aiškinimo metodus, kad būtų užtikrintas visiškas minėtos nuostatos veiksmingumas ir priimtas ja siekiamą tikslą atitinkantis sprendimas, turi patikrinti, ar jis gali šią nacionalinę teisę aiškinti taip, kad būtų galima darbuotojo nebuvimą darbe dėl vykstant į jį patirto nelaimingo atsitikimo prilyginti vienam iš atitinkamoje nacionalinės darbo teisės nuostatoje minimų atvejų.

Jeigu taip aiškinti negalima, nacionalinis teismas, atsižvelgęs į atsakovų pagrindinėje byloje teisinį statusą, turi patikrinti, ar prieš juos galima remtis Direktyvos 2003/88 7 straipsnio 1 dalies tiesioginiu veikimu.

Jeigu nacionalinis teismas nepasiekia šiame 7 straipsnyje numatyto tikslo, dėl nacionalinės teisės neatitikimo Sąjungos teisei nukentėjusioji šalis gali remtis 1991 m. lapkričio 19 d. Sprendimu *Francovich ir kt.* (C-6/90 ir C-9/90), kad prireikus gautų patirtos žalos atlyginimą.

(žr. 44 punktą, rezoliucinės dalies 2 punktą)

3. Direktyvos 2003/88 dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų 7 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad ja nedraudžiama nacionalinės teisės nuostata, kurioje numatyta, nelygu darbuotojo laikinojo nedarbingumo atostogų priežastis, šia direktyva nustatyta minimali keturių savaičių ar ilgesnė mokamų kasmetinių atostogų trukmė.

(žr. 50 punktą, rezoliucinės dalies 3 punktą)